
OBWINOWANY (4) *part pracą pass pf*

obwinowany (2), **obwinowan** (2).

Oba o jasne. ◇ W formie złożonej -an-. ◇ W formie niezłożonej -ân.

sg m N (praed) obwinowån (2). ◇ pl N m pers obwinowani (2).

Składnia dopełnienia sprawcy: obwinowany od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Któremu zarzucono popełnienie czynu nagannego, oskarżony (4) : Factus reus a populo, Obwinowan yeft od poǳpółtwa. Mqcz 128b, 348a.

obwinowany w czym (2): Náucza áby wierni iego przyiawłzy raz światłość iego wųzytkim ią oznáymowali by nie były w niewdzięczności obwinowani. BibRadz II 37b marg; Dare defensionem, Dác mieyųce ku ųpráwie áby lie ųpráwił wczym yeft obwinowan. Mqcz 80b.

Synonimy: obżałowany, oskarżony.

Cf NIEOBWINOWANY, OBWINOWAĆ